

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Epistola Responsoria R. P. Isaaci De Bruyn Societatis Jesu
Ad Eximium Dominum Martinum De Svvaen S. Th.
Doctorem Lovaniensem &c.**

Bruyn, Isaac van

[Verlagsort nicht ermittelbar], 1693

§. I. Primus Eximii scopus, quem non attigit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40327

& Thomistas diffidia. 3. Quod argumenta præcipua ex quibus controversiæ cardo pendeat, dissimulasses: hæc per varios paragraphos conaris diluere, ad quos habe hæc pauca.

§. I.

Primus Eximii scopus, quem non attigit.

Scopus ille inquis §. 6. multiplex est, & primus quidem, me, aliosque Doctores Orthodoxos eximere à nota seu suspitione damnatorum ab Innocentio X. & Alex: VII. dogmatum in materia de gratia & libero arbitrio. *Huc triplici niteris via: primo ais ostendendo, quod nihil doceas circa articulos ab Innoc: X. & Alex. VII. proscriptos, quod in Scholis Orthodoxis Lovaniensi V. G. & Thomistica Orthodoxè non doceatur.*

Respondeo non liberas te suspitione Jansenismi, quamdiu non damnas propositiones in sensu Jansenii: Non enim sufficit explicare quid doceas cum quibusdam Catholicis (quod faciebat etiam Pelagius) sed quid non doceas cum Jansenio. Id hæctenus, ut par erat non præstitisti, imo ne tentasti quidem: ergo ad scopum non tendis, quem tibi præfixisti.

Imo pergis: nam assevero 2. *Me non fucatè, sed omni sinceritate in prædictis articulis reiicere, quidquid in illis Scholæ Catholice V. G. Thomistica reiiciunt.*

Respondeo: reiicis Eximie Domine quidquid reiiciunt Thomistæ? Non possum, quin tibi gratuler. Ain enimverò, nuntium remittis palam, apertè, disertis verbis sensui Janseniano? Tandem Vir es. Quis enim Thomista id palam, apertè, disertis verbis non facit? Vel hic tibi non constas, vel aliud sentis, aliud loqueris, quod est contra bonam fidem, vel certè plena mihi tecum hodie erit concordia. Obsecro speciatim id præsta, quod modo in genere elocutus es: sed ad exceptionem tuam mavis adhærescere. Reiicis totum id, quod Thomistæ reiiciunt præscindendo à sensu Jansenii. Capiro quid velis. Sed an fatis te securum, & probatum existimas, si ubique Thomistarum nomine & auctoritate ac fide abusus imperitis illudas? Subdolo hoc artificio Maximini Arianorum Episcopi morem imitari videris, qui pressus ab Augustino ut suæ fidei professionem faceret, adigi vix potuit, ut præter Ariminensis Concilii genericam quasi fidem profiteretur. Ita refertur in collatione Augustini cum Maximino tomo 8. operum novæ editio-

nis his verbis: *Augustinus dixit: ut cito agamus quod instat, dic mihi fidem tuam de Patre & Filio & Spiritu Sancto, liceat mihi dicere vel si mavis postulare: ut cito agamus quod instat dic mihi fidem tuam de constitutionibus Pontificum in quantum Jansenii doctrinam in sensu auctoris condemnant. Maximinus respondit: si fidem meam postulas, ego illam teneo fidem, quæ Arimini à trecentis & triginta Episcopis, non solum exposita, sed etiam subscriptionibus firmata est. Eximius respondet: Ego illud teneo & reiicio quod tenent & reiiciunt Thomistæ. Augustinus dixit: jam dixi & hoc ipsum repeto, quia respondere noluisti: Dic fidem tuam de Patre & Filio, & Spiritu Sancto. Liceat mihi dicere quid diverticula quæris recurrendo ad Thomistas, dic fidem tuam de sensu Jansenii. Maximinus respondit: cum enim non defecerim à responsione, cur accusor à tua religione, quasi responsum non dederim? Eximius respondet, an non abundè ad quæsitum respondeo & Catholicum me exhibeo, dum profiteor me eadem tenere & reiicere, quæ Thomistæ tenent, & reiiciunt? Augustinus dixit: propterea dixi te respondere noluisse, quia dum ego quærerem, ut diceres mihi fidem tuam de Patre & Filio & Spiritu S. quod & nunc posco, tu mihi non dixisti fidem tuam, sed nominasti Ariminense Concilium. Fidem tuam volo nosse, quid credas, quid sentias de Patre & Filio & Spiritu Sancto. Si dignaris ore tuo audiam. Noli me mittere ad ea scripta, quæ modo aut præ manu non sunt, aut eorum auctoritate non teneor. Dic quid credas de Patre & Filio & Spiritu Sancto. Liceat mihi dicere: nominas quidem Thomistarum fidem ac doctrinam (quamquam neque hanc expleas) fidem tuam volo nosse, quid credas, quid sentias de damnatis Jansenii propositionibus in sensu auctoris. Si dignaris ore tuo audiam. Noli me mittere ad Thomistas, quorum auctoritate non teneor, neque enim Thomistæ regula fidei sunt, aut irrefragabiles controversiarum iudices. Ad suam instantiam distinctius tandem aliquod responsum retulit Augustinus: ego vero nihil. Ne indigneris Vir Eximie, si palam cogitationes meas eloquar. Imitari videris germanos illos rusticos homines, qui quoties de sua Religione interrogantur, Principis sui ac Domini nomen ac fidem credere se protestantur: Quidquid egeris, responsum ulterius ex eorum ore non extorquebis quam, teneo ac reiicio, quidquid Princeps aut Dominus meus tenet ac reiicit. Sic tu, quoties à te fidei tuæ ratio poscitur, quoties urgeris, ut te, tuamque doctrinam à Janseniana justo aliquo discrimine sejungas, nihil aliud, quam Thomistarum nomen ac fidem imploras. Teneo clamas quidquid Thomistæ tenent, reiicio*

E

quid-

quidquid Thomistæ reiciunt. Hic tibi metam figis, à qua tamen longè manes remotissimus, quantum ad hæreticum Jansenii sensum. Toléranda sit in rusticis hominibus illa simplicitas, aut inscitia, certè in Eximio Doctore & Lovaniensi, & Batavo pugile, non videtur tolerari posse. Quasi per te ipse stare non possis, aut assurgere, nisi velut hedera centum claviculis, sic tu te totidem phrasibus trunco cuidam, aut arbori Thomisticæ affigas, alias humi repturus. Animadvertis Eximie hanc professionem ad scopum tuum nihil conducere?

Tertium conatum videamus num præcedentibus futurus sit felicior: *superest tertium, scribis, quod obtinendo proposito mihi scopo judicavi accommodum, hoc videlicet, ut ostenderem, debitam me præstare, & huc usque præstitisse constitutionibus Innoc. X. & Alex: VII. observantiam. Hunc in finem (ut reliqua præteream) declaravi eandem me iisdem deferre reverentiam, quam iisdem detulère Episcopi quatuor de quibus supra.*

Respondeo: Præclarum scilicet observantiæ specimen quod supra exhibui, & nemo, ne juratissimus quidem Jansenista, neq; Arnaldus ipse detrectat, sed quid sibi vult illud *ut reliqua præteream*? Sanè nihil ego *reliqui* invenio, quo plus præstas, quam hic præstare te dicis, & foederati tui *Protestantes* (*Supplicantes* volui scribere semper hic erro) hæctenus præstant. Quæ quæso *reliqua* præteris? Enumera illa, si sapias, enucleatius, neque verearis Lectoris fastidium, cui crambem toties recoctam ingerendo, moves nauseam. Non movebis, si varia longo ordine exhibeas reverentiæ tuæ erga Constitutiones Apostolicas specimina. Aliquid in hoc genere apportabis novi, quodque boni omnes percipere gestiant. Vides, ut existimo, Eximie Domine, nam me tacente res ipsa loquitur, quod hæctenus nihil profeceris ad scopum, quem primo loco tibi proposueras, forte meliorem in cæteris successum tibi polliceris. Videamus, qua ratione eo nitaris.

§. II.

Scopus alter à quo Eximius aberravit.

Hunc nobis exhibes Epistolæ tuæ §. 7. his verbis: *scopus secundus dissertationis est, ostendere, quod nulla veri specie afferri queat, doctrina de gratia per se efficaci, per constitutiones Innocen. X. & Alex: VII. quidpiam fuisse detractum. Hoc te affecutum triplici iterum ratione pugnas 1. Ostendendo quod ipsimet Summi Pontifices præfati, declararint post condemnationem famosorum articulorum nullatenus se per suas respectivè constitutiones damnasse gratiam per se efficacem.* Rel-